

حقوق بشر

از آغاز تاریخ در تمام اعصار عده‌ای از افراد بشر از حقوق طبیعی و ذاتی خود محروم مانده و از دست گروهی از هم‌نوعان خود پرست و صاحب قدرت رنج و ستم کشیده‌اند.

در عین بردباری و تحمل این افراد و طبقات محروم از پای ننشسته و پیوسته برای حفظ و اعلام و احراز و تسجیل حقوق خود مجاهدتها کرده و با الهام گرفتن از تعالیم عالیه اخلاقی و دینی تحت حمایت دانشمندان بشر دوست با فداکاری و دادن قربانیها تلاش و کوشش خود را کم و بیش به ثمر رسانیده است.

کراراً نیز در نقاط مختلف جهان زنجیرهای اسارت و بندگی و قیود اوهام و خرافات را گسسته و چندی نفس آسوده کشیده است.

توفیق‌های موضعی و منطقه‌ای و معاهدات و مقالات روزنامه‌های امیددی بود که انسان آزاد را به تحصیل حقوق بشر بهتر و بیشتر تشویق و کوشا کرده است.

بزرگترین توفیقی که تا این تاریخ در تأیید حقوق انسان نصیب عالم بشریت گردیده بعد از فرمان کورش بزرگ و منشور کبیر انگلیس و تعلیمات و تبلیغات و مقررات دین مبین اسلام صدور اعلامیه جهانی حقوق بشر است که در سال ۱۹۴۸ میلادی به جهانیان عرضه شد و مرهم جراحات و تسلی بخش دلها گردید .
این اعلامیه جهانی از نظر وسعت دائره شمول و تعدد موارد و حقوق پیش بینی شده از تجارب و پیروزیهای گذشته برخوردار است .

آزادی شخصی ، آزادی عقاید سیاسی و مذهبی ، تساوی در مقابل محاکم و قوانین ، حق پناهندگی ، حق شرکت در انتخابات ، حق تشکیل انجمن و تأسیس اتحادیه حق استراحت با استفاده از حقوق و انواع حقوق دیگر از قبیل خوراک و پوشاک و بهداشت . و حمایت کودکان ، زنان ، معلولین ، پیران ، همگی حقوقی هستند که بموجب این سند بین المللی در اکثر کشورهای جهان قبول و شناخته شده است .
هیچدم آذر مصادف با روز تصویب اعلامیه حقوق بشر است و آقای دکتر متین دفتری رئیس جمعیت ایرانی طرفدار سازمان ملل در مصاحبه ای سیرا اجرای حقوق بشر را طی هفده سال گذشته بیان کردند .

با اینکه هفده سال از پیدایش و تصویب این قانون مافوق قوانین میگذرد هنوز مردمی غلوزنجیر بردست و گردن دارند و در «رودزیا» سیاه بنده سفید است .

در صورتیکه ماده چهارم اعلامیه میگوید هیچکس را نمی توان غلام و برده محسوب داشت و ماده دوم گفته است: هر کس میتواند بدون هیچگونه تمایزی مخصوصاً

از نظر نژاد ، رنگ ، جنس ، زبان ، مذهب ، عقیده سیاسی یا هر عقیده دیگر ، ملی یا اجتماعی و همچنین از لحاظ ثروت و دلالت یا هر وضعیت دیگر از تمام حقوق و تمام

آزادیهایی که در این اعلامیه ذکر شده است استفاده نماید .

ما که از دوهزار و پانصد سال پیش مخالف تبعیض نژادی بوده و طرفدار حقوق جهانی بشر هستیم امیدو توفیق و توسعه نفوذ و قدرت سازمان ملل و آرزوی تعمیم و اشاعه این حقوق را داریم .

امضاء یا اثر انگشت در اسناد و نوشتجات بمنظور اثبات صحت انتساب مندرجات آنهاست ولی متأسفانه در اغلب دفاتر رسمی و مراجع قضائی و بانکها و مؤسسات اخذ امضاء و اثر انگشت با بی‌اعتنائی و سهل‌انگاری تلقی میشود و اکثر تکذیب و تردیدی که در مواقع استناد اظهار میگردد موجب تضییع حقوق مردم و اتلاف اوقات مقامات اداری و قضائی میشود .

امضاء یا اثر انگشت برای زشتی یا زیبایی اوراق یا برای یادگار نیست بلکه باید قدرت اثبات و قابلیت استناد داشته باشد.

هر کس آزاد است هر شکلی که بخواهد امضاء کند ، منحنی، مستقیم، مثلث ، مستدیر، پهل گل، مثل گیاه بصورت پرنده یا هر موجود دیگر حتی بدون شباهت به هیچ موجود معمولی ولی اعم از اینکه متن بخط خودش یا نوشته غیر باشد باید اسم و نام خانوادگی خود را بخط خود بنویسد و بعد آن چیزی را که میخواهد و پسندیده است که اصطلاحاً امضای نامیم اضافه کند یا صرفاً بنام اکتفا نماید.

اثر انگشت برای مصرف رنگ و سیاه کردن کاغذ نیست برای این است که اگر روزی طرف منکر شد با ارجاع به کارشناس به ثبوت برسد بنا بر این باید طوری باشد که چگونه خطوط و شیارهای انگشت را بخوبی نشان بدهد و بجای اینکه انگشت جوهری یا مرکبی را روی کاغذ بمالند باید با انگشت بمالیمت و از عرض انگشت روی کاغذ بگردانند که تمامی نقش انگشت مانند این نمونه روی صفحه منعکس شود .

اگر افکار و تذکرات خالصانه نویسند
انطور که باید العکاساتی در روح خواننده
پدید آورد و او را به اندیشه وادارد آنچه میخواهیم
یافته ایم، و اگر بتوانیم خوانندگان را
به لنگر در حقیقت اشیاء واداشته آمان را
از تعلیل ساده و قایح که منع کلیه خطای
تاریخ است منصرف کنیم مستلماً فوق
حد متنی حاصل شده است.